

[Den fungerende Statsminister.]

om tvungen Voldgift og rettede her en manende Appel til et æret Medlem af det andet høje Ting, nemlig Landstingsmand Gunnar Fog-Petersen, og haabede paa, at han vilde blive den for det ærede Medlem frelsende Engel, der vilde komme med et saadant Forslag, saa at det ærede Medlem Hr. Gregersen til syvende og sidst kunde faa Lejlighed til at vise i Gerning, at ogsaa han ønskede denne Lønkonflikt undgaaet. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skal bygge paa disse Forhaabninger. Hvis det ærede Medlem vil læse den Tale igennem, som Landstingsmand Gunnar Fog-Petersen holdt ved det tilsvarende Lovforslags første Behandling i Fjor, vil han se, at Hr. Fog-Petersen den Gang gik helt og fuldt ind for et Forslag af lignende Art som det, her foreligger til Behandling i Dag, uden at tale om en Voldgiftsdomstol. Det var først, da de to Partier, Konservative og Venstre, nægtede at medvirke til Gennemførelsen af det af Regeringen fremsatte Lovforslag, at Hr. Gunnar Fog-Petersen tiltraadte et Forslag om Voldgiftsdomstol, og derefter tiltraadte jo ogsaa de øvrige Medlemmer, baade af Landsting og Folketing dette Forslag. Jeg gaar ud fra, at dette Forhold ikke vil komme til at foreligge i Aar, men at man vil gennemføre Forslaget uden Voldgift.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg kun sige, at det er jo kendt nok, at hans Bestræbelser gaar ud paa at faa den største mulige Konflikt, og derfor er det en ganske given Ting, at han ikke ønsker at stemme for Forslaget her. Det havde jeg heller ikke ventet. Men saa vilde det ærede Medlem begynde at holde Moralprædikener for Regeringspartierne og Regeringen om, hvorledes vi skulde optræde, nemlig søge Forhandling om det af Forligsmanden fremsatte Mæglingsforslag — thi, sagde det ærede Medlem, der er vel ikke længere mellem Smedeforbundets Ledelse og Regeringen, end at man kan komme i Samtale med hinanden? Nej, det er der ikke; der er den bedste Forstaaelse mellem Smedeforbundets Ledelse og Regeringen (*Aksel Larsen: Mon?*). Det ærede Medlem behøver ikke at sige „mon“. Det ærede Medlem ved jo godt, at i saa Henseende er der intet i Vejen; at det ærede Medlem *ønsker*, at der skal være et Misforhold mellem Smedeforbundets Ledelse og Regeringen, det er en Sag for sig, men dette, at det ærede Medlem *ønsker* det, er jo ikke det samme, som at det eksisterer i Virkeligheden. Regeringen kan ikke begynde at

føre Detailforhandling om det af Forligsmanden fremsatte Mæglingsforslag. Det er ganske udelukket, saa vilde det for Alvor blive Regeringen, der skulde til at optage Forhandling, ikke alene med Smedeforbundet, men med Arbejdsgiverforeningen og alle de forskellige Fag. Det er ganske udelukket, og det forbavser mig, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen er i Stand til at udkaste en saadan Tanke.

Det ærede Medlem hævder saa, det er Arbejdsgiverne, der har bestemt, hvorledes Typografernes Overenskomst skal være. Naar det ærede Medlem endelig vil drage saadanne Spørgsmaal frem, burde han oplyse, at der har været ført lange Forhandlinger mellem Typografforbundet og Bogtrykkerforeningen, og at man opnaaede Enighed eller i hvert Fald Flertal fra begge Sider for et Forslag til Overenskomst, og det er dette Forslag — der i sin Tid fik Velsignelse i alt Fald fra en stor Del af Ledelsen inden for Typografforbundet —, som er vedtaget, og det er ikke Arbejdsmændene, der har fastsat, hvorledes det skulde være.

Jeg skal paa ny anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i dette høje Ting.

Fr. Andersen: Under Hensyn til, at der her under Forhandlingen er fremført Ønske om en ganske kort Udvalgsbehandling — saaledes forstod jeg det —, skal jeg forbeholde mig ved Forhandlingens Slutning at stille Forslag om Sagens Henvi-
ning til et Udvalg.

I øvrigt maa jeg sige, at det, der er fremført fra forskellig Side, ikke kan give mig Anledning til mange Modbemærkninger. Jeg ser det saadan, at man har ikke været i Stand til at fremføre noget virkeligt imod Forslaget, som det her foreligger. At man har forsøgt ved at paapege andre Veje at manøvrere uden om en Tilslutning er en anden Sag. Hvis man ikke fra de ærede Medlemmers Side vidste, man kunde forlade sig paa denne Sags Gennemførelse, tror jeg ikke, man vilde have taget sig Ansvaret i den foreliggende Situation saa let, som Udtalelserne giver Udtryk for.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen vilde forekaste Regeringen, at den Fremgangsmaade, der anvendtes, var ligesom en Underkendelse — saaledes forstod jeg det — af Forligsinstitutionen. Jeg kan ikke se rettere, end at det er lige det modsatte. Naar der nu engang er skabt et saadant Organ, naar der er nye Forhandlingsregler, naar Parterne i lange Tider forgæves har prøvet paa at vinde frem, og Forligsmanden